

ZIDANI DIMNJACI OD PUNE OPEKE NISU PRIKLADNI ZA PRIRODNI PLIN

Još sredinom prošlog stoljeća dimnjačari su uočili da zidani dimnjaci, na koje su priključeni uređaji loženi gradskim plinom, erodiraju i korodiraju mnogo brže. Ovo je bilo suprotno očekivanjima, jer se smatralo da su produkti izgaranja gradskog plina čistiji i pogodniji za dimnjake nego prljavi dim krutih goriva. Naime, nakon ispravnog podešenog izgaranja plina, nema čađi i katrana kao kod krutih goriva.

Pri tome se zaboravljalo na ostale moguće utjecaje. Danas pouzdano znamo da prirodni plin, kao i u prošlosti gradski plin, ima u produktima izgaranja veći sadržaj vode i dušičnih oksida, nego plinovi izgaranja krutih goriva, drugačiji temperaturni režim rada i u tragovima vrlo štetnih i opasnih halogenih elemenata i sumpora.

Za razliku od cjelodnevnog uravnoteženog temperaturnog opterećenja dimnjaka na kruta goriva, regulacijski sobni termostati često prekidaju rad plinskih plamenika što uzrokuje stalne promjene temperature i unutrašnjih naprezanja materijala dimnjaka. Ovako česte promjene naprezanja ne mogu dugotrajno izdržati ni specijalne mase za unutrašnje obloge dimnjaka, a pogotovo ne može izdržati obična žbuka.

Osim toga, hlađenje unutrašnje stjenke dimnjaka, neizbježno dovodi do pojave kondenzata tj. Vode u dimnjaku, a zatim i stvaranja raznih vrsta kiselina. Te kiseline uzrokuju brzu koroziju i eroziju zidanih dimnjaka. mnogi su novi korisnici prirodnog plina bili neugodno iznenađeni, kada su im se stari zidani dimnjaci, inače korišteni dug niz godina, počeli urušavati već treću ili četvrtu godinu, nakon prelaska na uporabu prirodnog plina.

Također niti novi ispravno sazidani i ispitani dimnjaci, na koje su priključena ložišta na prirodni plin, ne mogu funkcionirati dulje od deset do dvadeset godina. Ovako veliki raspon u predvidivom trajanju zidanih dimnjaka pri uporabi prirodnog plina, posljedica je različite kvalitete materijala (opeka i specijalna žbuka, uglavnom bez odgovarajućih atesta), kvalitete izvedbe i mjesta smještaja dimnjaka (unutar zgrade ili u vanjskom zidu). Poznati su i ekstremni slučajevi kada su se zidani dimnjaci zarušili već nakon godine dana uporabe plina.

Posebice je brzim i velikim oštećenjima izložena „glava dimnjaka“ (tj. Dio iznad krova), jer na nju štetno djeluje zimsko zamrzavanje vode s unutrašnje i vanjske strane. Naročito su nepovoljni duži noćni prekidi grijanja pri ekstremno niskim vanjskim temperaturama kada u glavi dimnjaka dolazi do zamrzavanja vlage. Ovo zamrzavanje glave dimnjaka neizbježno uzrokuje pucanje opeka s vanjske i unutrašnje strane.

Iz do sada navedenog, posve je razumljivo da proizvođači montažnih dimnjaka zahtijevaju od kupaca, da prvo odaberu vrstu plinskog aparata, a tek tada im preporučuju i prodaju odgovarajuću vrstu dimnjaka u skladu s **europskom normom EN 1443**. ovu je normu 2003. g. preuzela i Hrvatska. U toj se normi navodi 7 kriterija (5 klasa i 2 otpornosti) za ocjenu prikladnosti dimnjaka određenoj vrsti naprave i goriva, a za suvremene plinske uređaje te kriterije **zidani dimnjaci ne mogu ispuniti**.